Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Fontes Vivi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-49469

Visual Library

ctat, & recreat ſenſus corporis & animæ. Roſæ odoriferæ, quæ, quò magis memoriâ teruntur & agitantur, eò odoratiores fiunt, magisque odorem, quem emittunt & relinquunt, confortant. Roſæ medicinales, quarum Diuinus liquor cunctarum ſenſualitatem ardores temperat. Roſæ dulciſſimæ, quæ ſuaui deuotionis exercitio conditæ & permixtæ medicamen conficiunt conſeruatiuum, & perfectiſſimum nutrimentum animæ deuotæ.

2. Roſæ nunquam inter ſpinas ſuum admittunt decorem & pulchritudinem. O quàm pulchræ apparent hæ Roſæ inter ſpinas Coronæ, inter ſpinas clauorum, & inter ſpinas Lanceæ! Non eſt, quod quis cogitet harum Roſarum eſſe particeps, qui ſpinarum inimicus & hoſtis exiſtit, non enim naſcuntur alibi. Adeoque anima deuota, eſto ſit innocentiæ lilium, inter ſpinas Pœnitentiæ commoretur, neceſſè eſt, ſi hiſcè Roſis vicinus eſſe velit. *Sicut lilium inter ſpinas, ſic amica mea inter* Cant. 2.
filias.

3. Roſa abigit Hyemem, & aduocat Ver. Ecce hæ Roſæ Diuinæ terminant Hyemem peccati, & adaperiunt Ver Gratiæ & Gloriæ: etenim Diuinæ Roſæ quid aliud apportarent niſi Ver Paradiſi? Ibi nunquam florere deſinent, vt vitæ æternæ conferant gaudium, & immarceſſibiles illas coronas, quibus Beatorum cinguntur tempora, proferant, æternamque ſalutem & vitam apportent. *Cruore eius roſeo guſtando, viuimus Deo.* Solebat quædam deuota anima in laudem benedictorum vulnerum hanc vſurpare orationem: *Gloria ſit ſanctiſſimæ Trinitati propter roſea illa & rubicunda vulnera vnici mei electi Amoris.*

Hymnus Eccleſ.
S. Gertrud. *lib. 4. c. 35.*

Consideratio V.

VULNERA SALVATORIS.

Fontes viui.

1. H*Aurietis aquas in gaudio de fontibus Saluatoris.* *Iſa. 12.*
S. Bernardus per hos Saluatoris fontes intelligit *Serm. de Nat. Dom.*
quinq;

quinque vulnera. Primus fons eſt Miſericor
cundus Sapientiæ; tertius Gratiæ; quartus C
quintus Gloriæ & vitæ æternæ. Primi quatuo
tur in hac vitâ; quintus & vltimus per vulnus La
gnificatus, datur poſt mortem. Et ideò Salu
nera manuum & pedum viuus excipere voluit;
Lateris mortuus. Ad poſtremum hunc fonte
Pſal, 41. rabat Propheta, cũ dicebat: *Sitiuit anima mea*
fontem viuum. Foret enim exigui momenti,
eſſet, participem fieri in præſenti vita bonorum
niſi adiungantur illa Gloriæ. Poteris præterea
que fontibus quærere quinque gratias explica
rona plagarum: in fonte pedis ſiniſtri petes dol
tuis peccatis; in fonte pedis dextri deuotionem
nationem ad exercitia virtutum; manu ſiniſtrâ
Inferni; in dextrâ certam ſpem Gloriæ; in later
& perfectam Charitatem Dei.

2. Conſidera & inquire modum, quo
quinque fontes accedendum, vt ex iis bibas c
quas Diuinæ Gratiæ. *Haurietis aquas in gaudi*
illo, videlicet, perfecto gaudio, quod proced
Fide, Spe certâ & Charitate ardenti. Cred
& ama infinitam Chriſti potentiam, quâ te ſalua
eſt: infinitam Bonitatem & Miſericordiam, qu
ſaluare: infinitam efficaciam ſanctiſſimorum
rum, quæ, quantùm eſt de ſuo, tibi nunc ſalutem
liant: & ſic bibes ex prædictis fontibus aquas Mi
cordiæ, Sapientiæ, Gratiæ, Charitatis & Gloriæ

3. Veruntamen verum & perfectum gaudium
nebitur in altera vita. Tunc verè *haurietis aqu*
gaudio puro, & pleno gaudio de fontibus, id eſt, de
bus Saluatoris. Affluit & in præſenti vitâ gau
attamen *haurietis cum mœrore*, vt doleatis & c
tis iisdem ſanctiſſimis vulneribus; aſt in altera
dolore, & cum ſumma conſolatione. Quaprop
ctus Edmundus in agone conſtitutus inter dec
dum ſanctiſſima vulnera dicebat: *Haurietis nunc*
de fontibus Saluatoris, per quas denique tra
ad gaudium Angelorum.